МАКЕДОНСКИ МЕДИЦИНСКИ ПРЕГЛЕД СПИСАНИЕ НА МАКЕДОНСКОТО ЛЕКАРСКО ДРУШТВО

IV КОНГРЕС НА ПСИХИЈАТРИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА СО МЕЃУНАРОДНО УЧЕСТВО

IV CONGRESS OF PSYCHIATRISTS OF REPUBLIC OF MACEDONIA WITH INTERNATIONAL PARTICIPATION

ЗБОРНИК НА AПСТРАКТИ BOOK OF ABSTRACTS⁵

Охрид, 27-31 Maj 2009 Ohrid 27-31 May 2009 одредување на индикации и контраиндикациии за психотерапија на одреден тип на пациент, при што доминацијата на одредени карактерни особини ги одредуваат предностите и недостатоците во психотерапевтскиот процес.

0-53

МИТ ЗА ОМНИПОТЕНТНИОТ ОБЈЕКТ ВО ГРУПНАТА ТЕРАПИЈА НА ПСИХОЗА

Милиќ И., Стевановиќ-Савовиќ И. Специјална болница за психијатриски болести "Горна Топоница"

Во нашата групна работа со психотични пациенти нивото на комуникација често досегнуваше непојмливо примарно поле (Лангс) које само со помош на контратрансферен мост можеше да се разбере и користи. Митот за омнипотентниот објект содржи потреба за трансформација на недоволно добрата средина и севкупната нелагодност во субјектот.

Нашите пациенти еднаш донесоа во групата содржина за избор на Папата како најдлабока загриженост и аргументи од реалноста при што терапевскиот пар е женски. Тој факт не ги спречи нашите пациенти да асоцираат на Папата и на Господ. Во севкупната наша полна фаличност те. разлика. За нив тоа беше предизвик да својата женственост ја понудиме во функција на изнедрување или раѓање на групниот Господ. Кога тоа се обидовме да го протолкуваме, пациентите силно не отфрлија, бидејќи самите веќе направија матка и почнаа создавање во партеногентското миле на фантазија. Еден од членовите на групата дури се откажа од секоја човечка и лекарска помош и се заколна на Господ дека од сега само во него ќе се узда. Во такво поле на проектувани идентификации обратен процес на шувства од нас кон нив содржеше елементи на јаловост и безнадие те. колешката и јас всушност се најдовем во користење на симболот на папската столица која конкретно представуваще контејнер за Господ. Кога тоа и го понудивме на групата беше тишина, а потоа еден член се сети на раѓањето на својот син како на најголема радост. Појавата на конкретен татко на еден син воспостави комплетна фантазија за омнипотентниот објект кој донесе промени на групата и воспостави иднина. Сите одеднаш сакаа што побргу дома.

0-54 APPLIED POSITIVE PSYCHOLOGY: ANEW CHALLENGE FOR CLINICAL PRACTICE

Miloseva L.

Goce Delcev University, Stip, R.. Macedonia

Theoretical framework and objectives: The main aim of this paper is to present a new approach in clinical practice

- Applied Positive Psychology. Interest in what is good about humans and their lives and in optimal human functioning has long been a theme of human inquiry. From Aristotle's treatises on eudemonia, through Aquinas' writings about virtue during the Renaissance, to the inquires of modern psychology-whether in the guise of humanistic psychology or positive psychology- interest in the human potentional for fulfillment has always existed. Within the very origins of modern psychology, James (1902) was interested in the role that transcendent experiences may play in stimulating optimal functioning. Jung's (1933) concept of individuation speaks much to people becoming all that they can be. This theme was echoed by Allport (1961) with his work on the mature individual, together with Jahoda's (1958) seminal thinking about what might constitute mental health in the true sense of the term. Similarly, the humanistic psychology movement speaks to our inherent potentional as human beings, with Maslow's (1968) concept of self-actualization and Rogers'(1963) work around the fully functioning person typically invoked here. More recently, Ryff and her colleagues have integrated much of this literature in the concept of psychological well-being, defined as engagement with the existential challenges of life, and being distinct from (but typically associated with) subjective well-being, or the more generic happiness. Applied positive psychology is the application of positive psychology research to the facilitation of optimal functioning. Health Psychology, Clinical Psychology, Psychotherapy: A Positive Psychological Perspective Positive Therapy: A Positive Psychological Theory of Therapeutic Practice

O-55 TIME IN PSYCHOANALYTICAL PSYCHOTHERAPY

Zlopasa S.

Instute of Psychiatry, Belgrade. Serbia

The aim of this work is to present importance of time in psychoanalytical psychotherapy. Time as phenomenon is usually overlooked in practice and is not explicitly evaluated. Beside objective, chronological time, time is highly subjective, personal experience. In this work stress is given to experience of time in pathological narcissism and in main psychiatric syndromes. Importance of time is of great interest in questions of psycho-therapeutic setting, duration and frequency of sessions, psychotherapeutic process, length of treatment, timing of interpretation. Exploring subjective, unconscious meaning and experience of time during psychotherapeutic process is of highly importance. In this study developmental issues of time perception in correlation with language of children are also considered. Time is evaluated also from cultural and philosophical standpoint. The aim of this study is to provoke further studies about importance of time in psychotherapy and psychiatry.